SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 69. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 12, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 12-го КВІТНЯ 1995 р. Ч. 69. РІК CII.

Л. КУЧМА РАДИТЬСЯ З Є. ҐАЙДАРЕМ

Київ(УНІАР).— Тут у п'ятницю, 7-го квітня, відбулася конференція "Досвід економічних реформ у країнах колишнього СССР". У складі російської делегації на конференцію прибув лідер фракції "Вибір Росії" російського парляменту Єгор Ґайдар.

Президент України Леонід Кучма запросив Ґайдара до участи у виробленні стратегії реформ в Україні. Про це Є. Ґайдар сказав кореспондентові УНІАР після зустрічі з Л. Кучмою. "Навряд чи я буду консультантом Президента України, швидше надаватиму допомогу порадами. Найблищим часом маємо домовитися про форми нашої співпраці. Але ніхто, окрім Президента України, не буде приймати остаточних рішень",— зазначив Ґайдар.

Оцінюючи інцидент у Державній думі, де російський депутат Лисенко розірвав український прапор, Ґайдар сказав: "Існують різні депутати. Є завершені пройдисвіти й аферисти, в тому числі й Лисенко". Себе Є. Ґайдар відносить до прихильників стримування пристрастей навколо таких гострих питань, як проблема Криму. Щодо перспектив підписання українсько-російського договору, то Ґайдар вважає, що підписанню його заважають "підводні камінці".

Голова Верховної Ради України Олександер Мороз, закликаючи депутатів України 6-го квітня ухвалити бюджет, сказав, що російська сторона вже повідомила про свою готовість найближчим часом припинити дію договору про реструктуризацію українських боргів за енергоносії. Є. Ґайдар спростував цю інформацію, зазначивши, що нічого не знає про таку заяву Росії й наголосив, що згаданий договір не є доброчинністю Росії щодо України, бо ним передбачено твердий режим повернення відсотків, тому немає підстав вести дальшу розмову у контексті розгляду договору як політичного подарунку Україні ."Росія не зацікавлена у поглибленні економічної кризи в Україні",— підкреслив Ґайдар.

Щодо продажу Іранові російських ядерних реакторів, Ґайдар сказав, що немає підстав для відмови від такої торгівлі, оскільки ядерні програми Ірану перебувають під надійною міжнародною контролею.

Виступаючи на конференції, присвяченій реформам в СНД, Ґайдар зазначив, що бойові дії в Чечні завдали удару програмі економічної стабілізації в Росії, уряд якої розраховував, що фінансова допомога від Міжнародного валютного фонду почне надходити вже з другої половини січня, але через події у Чечні її надання затримано. Завдяки тому, що уряд наважився на тверду політику фінансування, ситуацію вдалося переломити. "Тепер я з оптимізмом дивлюся в майбутнє",- додав російський парляментарист, який вважає, що у червні-липні в Росії інфляція не перевищуватиме 3-4 відсотки. Він також зазначив, що коли майбутній новий президент Росії не почне націоналізувати промисловість, то широко підуть інвестиції в російську економіку, в тому числі й українські.

Конференція була організована українським Фондом Підтримки Реформ спільно з німецьким Фондом Ганса Зайделя. Участь взяли провідні економісти України, народні депутати, представники Уряду і Національного Банку, а також представники урядів та експерти з Грузії, Латвії, Литви, Молдови та Росії.

ЯПОНІЯ ДОПОМОЖЕ УКРАЇНІ РОЗВ'ЯЗАТИ ҐАЗОВУ ПРОБЛЕМУ

Токіо. — Як повідомляє київське бюро нюйоркської російськомовної газети „Новое Русское Слово", покликуючись при цьому на неназвані інформаційні джерела, кілька японських компаній, в тому числі автомобільні ґіганти „Тойота" і „Нісан", а також багатогалузеві фірми „Ітоду" та „Сумітомо" мають намір перебрати на себе заборгованість України за російський газ.

Згідно з контрактом, про який інформаційні джерела докладно ще не знають, японці, в свою чергу, діставатимуть з України м'ясо, масло і молоко.

Президент України задоволений становищем НБСЕ

Київ(УНІАР).— Тут у четвер, 6-го квітня, під час зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою, верховний комісионер Наради з безпеки і співробітництва в Европі з питань національних меншин Макс Ван Дер Стуль виклав своє ставлення до кримських проблем.

"Я неодноразово бував у Криму,— зазначив комісионер, — і бачив, що автономна республіка перебувала у правовому хаосі й не бажала приводити своє законодавство у відповідність із загальнодержавним".

Президент України висловив задоволення становищем НБСЕ, підкресливши важливість думки цієї авторитетної організації для світової громадськости.

Парафовано угоду між Україною й Мадярщиною

Київ(УНІАР).— Тут у четвер, 3—6-го квітня, перебувала делеґація Мадярщини, очолювана начальником управління з підтримки громадського порядку міністерства внутрішніх справ Мадярської Республіки Кароєм Надєм.

Під час переговорів сторони визначили конкретні напрямки спільної діяльности правоохоронних органів обох країн у боротьбі зі злочинністю та міжнародним тероризмом. Гості ознайомилися з працею правоохоронних органів та підрозділів України.

У Міністерстві Внутрішніх Справ України сторони парафували угоду між Україною та Мадярщиною про співпрацю в боротьбі з організованою злочинністю та тероризмом. З української сторони документ підписав заступник начальника Головного управління боротьби зі злочинністю Юрій Вагдін, а з мадярської — Карой Надь.

На пресовій конференції, присвяченій цій події, заступник міністра внутрішніх справ Олександер Іщенко сказав, що це лише перший крок у дальшій українсько-мадярській співпраці.

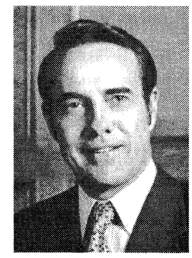
ООН не виконує власних законів

Ню Йорк.— Коли 50 років тому укладали статут Організації Об'єднаних Націй, то в ньому вже тоді говорилось про рівноправність жінок. У статуті підкреслювалось: „не буде обмежень у можливостях чоловіків і жінок брати участь у будь-яких працях в організації та завжди в умовах рівноправности".

Одначе з того часу пройшло півстоліття і ООН є найбільш позаду в цьому аспекті рівноправности жіноцтва затрудненого в її системі, як будь-котра цього розміру інша організація. Сам генеральний секретар ООН Бутрос Бутрос Ґалі підкреслює, що в ділянці рівноправности серед працівників цієї світової організації жінки є дуже дискриміновані не тільки щодо важливих становищ, але зокрема щодо поведінки супроти них від їхніх же співпрацівників мужеської статі. Таке загальне наставлення в ООН до своїх працівників-жінок потягає за собою також далекосяжні наслідки поза стінами ООН, коли припадково хтось з жінок таки доходить до відповідального становища і є представником ООН, то дуже часто наражається на пониження, нечемну поведінку, а то й цілковите іґнорування.

Будучи свідомим цих фактів, керівництво ООН тепер напередодні Міжнародної жіночої конференції намагається видвигнути цю проблему не так для будь-якого швидкого полагодження чи поліпшення справи, але для того, щоб всім дати до відома, що така ситуація існувати дальше не може ні в окремих країнах, ні тим більше в ООН

СЕНАТОР Р. ДОЛ КАНДИДУЄ

Р. Дол

Топіка,Кен.— У понеділок, 10-го квітня, сенатор Роберт Дол, республіканець з Кензас і провідник сенатської більшости, офіційно проголосив свою кандидатуру у президентських виборах 1996 року, чим також і відкрив свою передвиборчу кампанію. У своїй промові з цієї нагоди 71 річний сенатор Р. Дол обіцяє виборцям обмежити засяг федерального Уряду та оновити духовість завзятих перших поселенців і повернути ними плекані вартості.

Сен. Р.Дол є мабуть останнім з покоління Другої світової війни, що можуть здобути Білий Дім і як ніколи досі, цим разом опити показують його, як передового кандидата своєї партії серед інших досі зголошених кандидатів. Він також змінив свою передвиборчу тактику, бо замість витрачати енергію на критику інших кандидатів він намагається дискредитувати президента Билла Клінтона та політику його Уряду Р.Дол підкреслює, що коли хочемо керувати Урядом то мусимо мати президента, який є чимсь більшим як тільки особистістю, що вміло та постійно вибачається за свої неправильні рішення. „У 1992 році Б.Клінтон кандидував на президента, як кандидат змін. У 1996 році він намагатиметься бути переобраним як кандидат, який за всяку ціну зобовязався не допустити до зміни".

Аналітики уважають, що сен.Р.Дол має добрі шанси можливості, бо є виробленим політиком, який понад 34 роки свого життя віддав на службу в Конґресі, найперше в Палаті Репрезентантів, а від 1969 року як сенатор. З Топіки він подався відразу до Екзетеру, Ню Гемшир, а звідтіль з дружиною Елізабет і його дочкою Робін подався до Ню Йорку на збірку 1 мил. дол. Його співробітники твердять, що він має підтримку керівництва Республіканської партії Ню Йорку, за виїмком посадника міста Рудолфа Джуліяні.

ЛЬВІВ. — Лідер Львівського обласного комітету Компартії Олександер Голуб візьме участь у міжнародній конференції з прав людини на запрошення Товариства захисту громадянських прав і людської гідности країн Східної й Центральної Европи, що відбудеться в Берліні 20-21-го травня. Запрошено 150 делеґатів з країн колишнього соціялістичного табору. Розглядатимуться проблеми перетворень і права людини у післякомуністичних країнах. О. Голуб повідомив, що його сподвижники зі Львівщини готують на конференцію стенд з летючками і плякатами, пошированими радикальними націоналістами, а також їхні газети і журнали, авдіо та відеокасети з їх виступами на віччах, щоб розповісти делеґатам про загрозу національ фашизму та про порушення в західніх областях України прав людини з політичних, національних і релігійних мотивів.

КИЇВ. — Міністер закордонних справ Генадій Удовенко сказав, що українські та російські експерти продовжують підбір об'єктів для дипломатичних, консульських і торговельних представництв, які мають бути передані Україні. Остаточне рішення щодо числа таких об"єктів має бути прийняте до 1-го червня 1995 року.

ПІД ОМОФОР ВСЕЛЕНСЬКОГО ПРАВОСЛАВ'Я

Чикаго (Д-р Неоніла Личик). — Після того, як Вселенський Патріярх Вартоломей І висловив свою готовість допомогти в об'єднанні і визнанні Українських Православних Церков в діяспорі і в Україні і після численних переговорів Митрополита Константина і Архиєпископа Антонія з усіма єпископами УАПЦ діяспори і патріярхами України та після затвердження цих дій Митрополітальною Радою УПЦ в ЗСА і після прийняття резолюцій Митрополітальної Ради Вселенським Патріярхом, делеґація від УПЦ ЗСА і УАПЦ діяспори на запрошення Вселенського Патріярха вирушила 9-го березня до Царгороду (Константинополь).

До складу делеґації входили Митрополит Константин, Архиєпископ Антоній, Єпископ Паїсій, Єпископ Іоан з Англії, Єпископ Єремія з Південної Америки, члени Митрополітальної Ради, члени Консисторії, священики з дружинами та вірні нашої Церкви, разом 38 осіб. Митрополит Анатолій з Европи через хворобу не зміг приїхати.

Від нашої катедри св. кн. Володимира в Чикаго їхали Святослав Личик — член Митрополітальної Ради, Володимир Мазур — голова Парафіяльної управи, Ярослава Джансон та д-р Неоніла Личик. Від чикагського деканату їхали декан о. архимандрит Дам'ян, д-р Гейл Волощак (від церкви свв. Петра і Павла) — член Митрополітальної Ради, д-р Ґерґі Оригон (від церкви свв Петра і Павла) — член Митрополітальної Ради і голова Української Православної Ліги з дружиною Іванною, Василь Пастушок, член Митрополітальної Ради, з дружиною Теодозією.

В дорогу з Чикаго вирушили вранці 9-го березня. В Бавнд Бруку, в церкві св. Андрія, цього ранку владики разом з духовенством в присутності делеґації відправили Молебень, прохаючи Божої опіки і благословення. Зустрічаємося з делеґацією в Ню Йорку, а звідти всі разом летунською лінією „Люфтганза" летимо до Франкфурту, а потім до Царгороду. Дорога довга, понад 20 годин. В літаку цілий час відбуваються жваві дискусії. Хоч всі ми довгий час живемо в діяспорі, серця ж наші з Україною. Раді за об'єднання і визнання нашої Церкви в діяспорі, зберігаючи повну статутову і адміністративну незалежність, але ж нам найважливіше дочекатися цього дня в Києві. На летовищі в Царгороді зустрічаємо Славу Джансон, яка, повертаючись з України, долучилася до нашої делеґації.

Царгород чи Константинополь, чи як тепер його називають Стамбул, був заснований ще в 600 році перед народженням Христа, сьогодні нараховує від 10 до 15 міл. (залежно від кого засягаєте інформації) населення. Царгород тут також називають містом двох континентів, бо розташований по обох боках Босфору в Евро-пі і Азії, або також „колис-кою цивілізації", бо він же був столицею трьох могут-ніх імперій — римської, візантійської та отоманської. На летовищі нас зустрічає наш провідник Стратос з автобусом, який замовив Вселенський Патріярх для нашого користування під час перебування в Царгороді.

Їдемо дорогою біля Мармурового моря, а потім повз Босфор до готелю Конрад. По дорозі бачимо залишки тих високих стін-укріплень, яким був обгороджений Царгород. Час від часу бачимо брами у стінах. Минуволі пригадується, як то над однією з цих брам в 911 році наш князь Олег прибив свій щит, та багато всього іншого з нашої історії, яка так була пов'язана з цим містом. Навкруги маса мечетів, церкви, бачимо бані св. Софії. Вечером наші владики відбувають зустріч з Патріярхом.

На другий день вранці в суботу, 11-го березня, всі їдемо до патріяршого собору святого Великомученика Юрія Переможця у Фанарі. Заходимо до середини. Собор гарний, високий, чудовий, преучудовий іконостас, таке враження, ніби ми були у старій українській православній церкві. Посередині — крісла, по боках крісла на підвищеннях, на яких стояли нашої владики і священики. В цей день відбулося засідання Священного Синоду Вселенської Патріярхії, рішенням якого було визнання нашої Церкви і прийняття її під омофор Вселенської Патріярхії. В цей же день для митрополита Константина і всіх владик були вибрані і призначені престоли. Потім всі митрополити Вселенського Синоду (здається 12) зайшли до собору і почалася Служба Божа і ритуал голосування за кожного.

(Закінчення на стор. 5)

У ПАМ'ЯТЬ РЕД. І. КЕДРИНА

Ню Йорк. — Тут у церкві св. Юра буде відправлена поминальна Служба Божа у сороковий день після смерти св. п. ред. Івана Кедрина, який був довгі роки парохіянином у цій церкві. Служба Божа відбудеться в п'ятницю, 14-го квітня, о год. 9-ій ранку.

ЛЬВІВ. — Тут закінчився дворічний судовий процес між головою НРУ Вячеславом Чорноволом і колишнім керівником Спілки Політ-в'язнів Михайлом Павлишином. Франківський районний суд Львова зобов'язав Чорновола виступити на сесії Львівської Обласної Ради зі спростуванням своїх звинувачень проти одного з лідерів обласної організації УРП М.Павлишина. В. Чорновіл заявляв, що Павлишин свого часу виказав учасників підпільної групи "Молода Україна" і мав незрозумілий доступ до державних таємниць. Також незрозумілим Чорновіл вважав той факт, що Павлишина звільнено з ув'язнення не за амнестією, як інших, а "через недоцільність подальшого утримання в місцях позбавлення волі".

КИЇВ. — Сексуальні меншини України домагаються законного статусу. Близько 3,000 осіб з України та Европи візьмуть участь у першій київській маніфестації сексуальних меншин 27-28-го травня. За словами співголови Всеукраїнської асоціяції геїв і лесбіянок "Ганімед" Леоніда Нефедовича, сексуальні меншини в Україні не мають правової підтримки, хоч Світова організація охорони здоров'я ще 1992 року офіційно заявила, що гомосексуалізм не є психічним чи іншим захворюванням. В Україні ще й досі не визначено їхній статус. Тому 29-го травня маніфестація пройде до парляменту, щоб передати депутатам клопотання подбати про захист сексменшин. На 25-27-го травня в Києві заплянована реґіональна конференція Міжнародного комітету сексменшин.

У СВІТІ

БОСНІЙСЬКІ СЕРБИ відновили інтенсивні артилерійські обстріли Сараєва. Знову є жертви серед мирних мешканців. Минулої п'ятниці відбулася жорстока збройна сутичка між сербами і військовими формаціями ООН на схилах стратегічної гори Іґман. Як повідомили спостерігачі, серби бойовою ракетою зруйнували укріплення „голубих шоломів" в районі Краснiци, тобто того анклаву, який перебуває під контролею боснійських урядових військ.

РОСІЙСЬКЕ інформаційне агентство повідомило, що декілька днів тому російські вояки в Чечні поранили Султана Гелісганова, керівника чеченського департаменту державної безпеки, одного з найближчих помічників президента Джохара Дудаєва. Через декілька годин після поранення С. Гелісганов помер. Це ж агентство стверджує, нібито чеченський президент має намір почати „новий стан" війни в Чечні, який включатиме „масові терористичні акції проти російських військових".

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ГАЗЕТИ повідомляють, що Денніс Росс, спеціяльний представник американського Уряду на близькосхідних мирних переговорах, обговорив зі сирійськими керівниками подробиці майбутньої угоди між Ізраїлем та Сирією. Тим часом міністер закордонних справ Сирії Фарук Шараа назвав безпідставною інформацію про те, нібито Дамаск готовий поступитися перед ЗСА та Ізраїлем і вигнати з країни 10 палестинських опозиційних груп, лідери яких виступають проти мирних переговорів з Ізраїлем.

АҐЕНТИ московського кримінального розшуку заарештували десятичленну групу найманих вбивць, які за чотири місяці „діяльности" в російській столиці замордували 40 осіб, переважно підприємців, а також членів інших банд. Поліція вже вийшла на слід тих, хто замовляв убивства, однак їхні прізвища покищо зберігаються в таємниці.

У ПРИМОРСЬКОМУ краї Російської Федерації продовжується страйк шахтарів, які вимагають, щоб уряд негайно видав платню за останні чотири місяці, бо родини робітників просто гинуть від голоду. На шахті „Авангард" від 29-го березня голодують 27 шахтарів. Два дні тому 18 з них силою підійняли на поверхню, всі вони в тяжкому стані перебувають у шпиталі. Однак дев'ятеро шахтарів забарикадувалися в шахті і вирішили голодувати, аж поки уряд Росії не розв'яже їхніх проблем. У Приморському шахтарському місті Партізанск загальна ситуація така напружена, що там очікують стихійного масового антиурядового бунту.

ГРУПА АНАРХІСТІВ організувала в центрі Атен, грецької столиці, безпорядки, спорудивши вуличні барикади і відбиваючись від поліції камінням та пляшками з вогненною сумішшю. Анархісти знищили декілька десятків авт і вітрин у крамницях, а відтак зачинилися в одному з будинків і звідти кидають у поліціянтів підпалені пляшки з бензиною. У сутичці з бунтівниками троє поліціянтів дістали тяжкі тілесні ушкодження.

СПЕЦІЯЛІСТИ Індонезійського інституту рижу у висліді п'ятирічних ляборaторних зусиль вивели новий сорт рижу, який без збільшення площ плянтацій збільшує врожай на 25 відсотків. За рахунок його впровадження у практичне землеробство, світовий врожай рижу зросте відразу на 100 міл. тонн. Оскільки в Азії річне споживання цього харчу становить 200 кілограмів на людину, додатковий врожай допоможе прогодувати ще 450 міл. осіб.

Про Л. Палій пишуть в чужомовній пресі

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. К.) — Як уже інформовано, Ліду Палій, відому письменницю і мисткиню, голову Об'єднання Українських Письменників „Слово", відзначено в Києві нагородою ім. Павла Тичини на 1995 рік.

Це високе літературне відзначення не пройшло непомітно в канадській пресі, конкретно в щоденнику „Глоб енд Мейл", який виходить у Торонто, де постійно живе лавреатка. У його суботньому літературному додатку появилася згадка про нагородження Л. Палій та її писання. Її порівнюють до вчасних поезій Ірвінґа Лейтона та цитують рецензію на збірку поезій, яка саме здобула нагороду — „Сон-Країна", що появилася в часописі „Світова Література Сьогодні". Рецензію написала англійською мовою Марта Тарнавська з університету Пенсильванії, подаючи при цьому дотепершню літературну діяльність та нарибок Л. Палій і підкреслюючи, що вона не лише є головою „Слова", але також активним членом канадського Пенн-клюбу, як також українського.

У новинці про нагородження Л. Палій літературною премією Павла Тичини в „Глоб енд Мейл" підкреслено скромність Л. Палій, що показується в засоромленні тим, що про неї хочуть писати в канадській пресі.

В АМЕРИЦІ

У НЕДІЛЮ, 9-ГО КВІТНЯ, серед жертв двох терористичних нападів у смузі Ґаза було троє американських громадян, з них дві студентки з Ню Джерзі. Аліса Флатов мешканка Вест Орандж, Н. Дж., була поранена, але рідні не могли подати точніших відомостей про її стан, одначе лікарі не змогли її врятувати і вона померла в одній з місцевих лікарень. Її співтоваришка подорожі Шаві Левін з Енґлвуд, Н. Дж., потерпіла тільки поверховні поранення та після огляду в лікарні її відправлено додому. Речник Білого Дому Майк МекКирі підтвердив поранення трьох американських громадян, одначе не подав їхніх призвищ.

ЗГІДНО З ТВЕРДЖЕННЯМИ Федерального летунського управління, всі три летовища нюйоркської округи не мають відповідної кількости контролерів-реґуляторів летунського руху. З цього приводу теперішні контролери вже від минулого серпня постійно працюють по шість днів у тижні, є перевтомленими та допускаються частіших помилок. Минулого року зареєстровано 50 помилок, а рік перед тим було всього тільки 16 помилок. Тому існує загроза, що під час літнього найбільш рухливого летунського сезону буде потреба зменшити кількість летів.

ПІСЛЯ КІЛЬКАТИЖНЕВИХ вмілих переговорів у неділю, 9-го квітня, повідомлено, що багата фірма Сіґрам відкупила від фірми Мацушіта за 5.7 біл. дол. 80 відсотків розвагового конґломерату Ем-Сі-Ей, яка є власником „Юніверсал пікчерс" і „Ґеффен рекордс". Аналітики твердять, що наміром фірми Сіґрам було стати власником одної з найбільш прибуткових ділянок розвагової індустрії — музики. Ця ділянка є настільки поплатною, що вона дуже часто покриває фінансові недотягнення фільмової індустрії. Тепер одначе найбільшою загадкою для всіх зацікавлених є те, хто стане керівником Ем-Сі-Ей.

У ПОНЕДІЛОК, 10-ГО КВІТНЯ, американський долар впав до найнижчого від часу Другої світової війни рівня у відношенні до японського єн, 80.15. На негайну реакцію Банку Японії долар трохи устабілізувався, але економісти не уважають це достатнім заходом. Хоча секретар Державного скарбу ЗСА Роберт Рубін кількакратно вже підкреслював, що слабий долар не є корисним для економіки ЗСА , одначе покищо нічого не зроблено, щоб його посилити, тому аналітики уважають, що мабуть ситуація не є загрозливою.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Рекордовий доробок республіканців

Новообрана республіканська Палата Репрезентантів виконала дев'ять із десятьох точок із свого „Контракту з Америкою" та ще й в рекордовому часі — за 94 з обіцяних 100 перших їхніх днів у сесії 104-го Конґресу ЗСА.

Немов могутній трактор переїхались республіканці по м'якій демократичній ріллі, при чому деякі з демократів, побоюючись потоптання, приєдналися до республіканського бульдозера. У деяких випадках, як от підпорядкування Конґресу всім ним прийнятим законам нарівні з іншими державними чи приватними установами, чи зменшення миросносних місій американськими військами під командою ООН, демократи не могли не погодитися з республіканцями, беручи до уваги публічну опінію громадськости, виявлену в опитах. Але не до подумання було для демократів голосувати за зниження податків для поодиноких громадян і приватних фірм на суму 189 біл. дол. в наступних п'ятьох роках, бо це прямо проти їхньої філософії соціяльно-велферського суспільства, залежного від федерального уряду.

І тут власне виявилась діяметральна протилежність філософічно-політичних заложень республіканського і демократичного таборів. Домінування погляду, що тільки центральний Уряд у Вашінґтоні може розв'язувати суспільно-громадські проблеми, що законодавством можна насаджувати моральні вартості, поглядів, які сягають до часів доби президента Френкліна Рузвелта і які можливо в роках депресії мали певне оправдання, сьогодні натрапили на рішучий спротив і громадянства, і центристсько-правих політиків. Щораз сильніше проявляється усвідомлення, що концентрація політичної сили у Вашінґтоні, а з тим і зріст могутньої — і, що важливіше, коштовної — бюрократії, що „поблажливе піклування" державою таких ділянок, як шкільництво, медична обслуга, соціяльне забезпечення, ведуть до ще більшого велферизму, вбиваючи при тому приватну ініціятиву, індивідуалізм, антрепренерство, які лежать в основі демократизму і візії її основників — Вашінґтона, Френкліна, Медісона, братів Адамсів, Джефферсона, Джексона. Непогамований велферизм веде до соціялізму, тобто до всецілої контролі держави над людиною. А такі експерименти, з усіми їх наслідками, вже вписалися чорними буквами в історію людства.

Від кількох років в американському суспільстві виринають на поверхню сили, які протиставляться централізмові і бюрократизмові. Речником тих сил був президент Реґен, поганим послідовником якого був президент Буш. Надії на центристського демократа Клінтона розвіялись з його приходом до влади після „закостенілого Буша". Насаджування Клінтоном мало відомих політиків на ключеві пости, згодом їхня некомпетентність, а то й скорумпованість, у великій мірі причинились до республіканського „бліцкріґу" у листопадових виборах, а тепер до такого ж „путчу" в Палаті Репрезентантів.

Деякі надії покладають демократи на Сенат, хоч і там республіканці мають більшість. Але існують можливості маневрувань, торгів тощо, які дають демократам кращі шанси стримати республіканський „бліцкріг". Крім того, як остання дошка рятунку є все ще президентське вето. Але ним не хотів би надто користуватись президент Клінтон, щоб не виявитись цілковитим неґативістом перед громадськістю, а це у свою чергу може дорого коштувати у виборах в наступному році.

Як би воно не було, настали цікаві часи. Ідея бездіяльного, сполітизованого Конґресу відмирає на очах. Вилонюється активний, енерґійний, агресивний законодавчий орган, який хоче надати новий — насправді старий — вимір Федеральному урядові з його конституційними прероґативами, але й обмеженнями.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Микола Руденко

СУМНО Й ТРИВОЖНО В УКРАЇНІ

II

Власне, вони з О. Ткаченком (перший заступник Мороза) уже остаточно заґралися — і через те кидають на кон останні свої козирі, щоб якось вберегтися від тюремних ґрат. Ці „козирі" — рабське плазування перед комуністами, що саме тому й стоять за них горою. Але й комуністи невдовзі зрозуміють, що оборона казнокрадів їм не додає престижу — й відступляться геть, щоби зберегти депутатські стільці. Сумно, дуже сумно, що Верховна Рада перетворилася на арену отакої безпринципної гри. Причина полягає в незрілості українського електорату, який підняв на поверхню суспільства елементи, котрим належить упасти на дно — їхнє ж бо навіки минулося, історія проголосила їм нищівний вирок. Далі має попрацювати ріка часу, що промиє наше суспільство так, як дніпровські води промивають замулений пісок. Але все це безмірно ускладнює наш шлях до економічного видужання.

Вчора (28-го березня) я прослухав пресконференцію Президента Л. Кучми, який щойно повернувся з Японії. Серед багатьох запитань було й таке: ось ви, мовляв, їздите по світі, аби домогтися фінансової підтримки, а керівництво Верховної Ради руйнує все, що вам вдається зробити. Як ви бачите наше найближче майбутнє? Переказую його відповідь: якщо парламент і надалі перебуватиме в конфронтації з виконавчою владою, у нас взагалі немає майбутнього. Президент навів такий приклад. Світовий валютний фонд вирішив надати нам велику фінансову допомогу, але під чітко визначеними умовами. Виконавча влада ці умови створює, а парлямент руйнує. Отже більйони долярів допомоги лишаються поза Україною, а вона, Україна, тим часом падає в кризову прірву. Президент показав, як гальмуються проєкти законів про владу та земельну реформу. Він підкреслив, що це робиться не без певного розрахунку тих, хто діє за принципом: чим гірше, тим краще. Л. Кучма не відкидає думки, що йому доведеться через голову парляменту звернутися до народу. Бо так далі жити не можна.

Але тут, мабуть, належить показати приклад, коли парлямент виявився напрочуд одностайним: праві, ліві й середущі діяли майже одноголосно, щоб покласти край сепаратистським виступам кримського президента й парляменту. Рішенням Верховної Ради скасовано кримську конституцію, що виходила далеко поза межі правного поля України. Разом з тим ліквідовано пост президента так званої Республіки Крим, що самозвано з'явилася замість Кримської автономної республіки, де за конституцією України пост президента не передбачається. Є лише парлямент і уряд, котрі повинні діяти у правному полі України, оскільки Крим є її складовою частиною.

Треба сказати, що уряд Російської Федерації поставився до цього доволі радикального рішення так, як і належало урядові, який поважає суверенітет держави-сусідки. Віцепрем'єр РФ Олег Сосковець, який прибув до Києва в справах нашого боргу за енерґоносії, від імені російського уряду висловився недвозначно: це є не що інше, як внутрішня справа України, в яку ми не маємо права втручатися. Зате який галас здійнявся в Державній думі РФ! Сосковця оголосили зрадником батьківщини, ба навіть українським націоналістом. Державна дума прийняла заяву на зразок тих, які колись приймав ЦК КПСС стосовно України — ну, скажімо, тоді, коли треба було прибрати непокірного Шелеста. Я слухав її й дивувався: невже депутати думи так і не помітили, що Україна ось уже четвертий рік є незалежною державою? Це схоже не хворобу, яку інакше не назвеш, як імперський синдром.

А в Криму трохи погаласували та й прийняли факти в їх дійсному вигляді. Принаймні таке враження складається після заяви кримського спікера щодо його зустрічі з Президентом Л. Кучмою. Сергій Цеков заявив, що ця зустріч була плідною й конструктивною. Слава Богу. Як видно, вже й експрезидентові Ю. Мєшкову доведеться вилазити із-за барикад, які він спорудив біля дверей власного кабінету. Президентську зарплатню він втратив разом з охороною та автопарком, що був призначений для його царських виїздів. Кожен такий виїзд коштував державі сотні мільйонів карбованців. Не державі Крим (такої не існувало), а державі Україна. Так, кримські сепаратисти розкошували за рахунок Києва й водночас чорнили його у своїх холуйських зверненнях до Москви. Президент Л. Кучма на згаданій пресконференції зауважив, що надто пізно Київ поклав край цим правопорушенням.

...Ось я зробив перерву й увімкнув радіоприймач (29-го березня). Київське радіо повідомляє: українське Міністерство Закордонних Справ вимагає, аби відповідні московські чинники відкликали консульське представництво із Симферополя, котре там займається діями, що порушують конституцію України. Йдеться ось про що: консульське представництво РФ прибуло в Крим буцімто з гуманітарною місією, але розпочало видачу російських пашпортів. Не вдалося російській стороні на переговорах з Україною домогтися пункту про подвійне громадянство (Кучма сказав: „Такої проблеми нема і я на цю тему не збираюся ні з ким розмовляти") — отож певні люди почали здійснювати цю ідею нелеґально. Москва обіцяє кримським бабусям більші пенсії — і вони вишикувалися в чергу за російськими пашпортами. Звісно, тут знову вилізли ріжки шовіністичних провокаторів. Це показує, як важко Україні дається її суверенітет — справжній, а не декляративний. В українській заяві наголошується: відкличте, будь ласка, своє консульське представництво по-доброму, аби не довелося вживати небажаних заходів. І ось уже в Севастополі організовано міні-віче з гаслом: „Геть Президента Кучму!" У вічу взяли участь навіть не сотні, а лише десятки кримських громадян. Отже все більше й більше кримчани розуміють, що сепаратистська колотнеча — дуже непродуктивна справа.

...Увечорі 29-го березня радіо принесло гіркі вісті, що стосуються проблем, які я щойно заторкнув. Перша з них ось яка: через те, що український парлямент зірвав прийняття вже розробленого бюджету на 1995 рік, Світовий валютний фонд не може надати Україні позику в розмірі 1.8 біл. долярів, як це було домовлено. Разом з тим в Адміністрації Президента пояснили: згадана позика вже розписана помісячно як наявні гроші — отже руйнується державні пляни виходу з кризи. Правду кажучи, мені захотілося плакати після цих повідомлень. І в нашого Президента нема права розпустити парлямент! Чи не час йому закликати народ до участи в рішенні цієї трагічної справи?

(Закінчення буде)

Ганна Черінь

У Києві

Невже таки не сонце це,
А яв, солодша мрій?
Це ж українське сонце
Й коханий Київ мій!

Щебече Голосіїв
Дзвінкими голосами:
„Я твій незмінний Київ,
Той самий я, той самий"...

Та глушать рок-енд-ролли
З нахабних гучномовців:
„Не будемо ніколи
Пищати в мишоловці!"

Нехай гримить ґітара
Й торощить ваші гальма,
Бо те, що вам як кара,
Для нас любов ґльобальна!

Та шелестять каштани:
— Не слухай їх, то діти...
Столітні ми — ті самі,
Іди під наші віти...

Кричать старці при брамі
І простягають руку:
— Пізнала? Ми ті самі.
Полегши нам розпуку!

Встають нові будови,
Вдягають чисті стіни.
Летять нові розмови
Степами України.

Встає Вітчизна гордо,
Крокує далі й далі,
Бере нові рекорди
І золоті медалі.

Нові зростають люди,
Нові в них будуть діти,
Що мову новобудів
Навчились розуміти.

Він вже не раб Батиїв,
Хоч поки не герой —
Мій незамінний Київ,
Той самий і не той.

Василь Василенко

Зболений тріюмф

(Присвячено Оксані Баюл)

Весь світ сьогодні голову ламає
Пізнанням тайни успіху твого,
А слава твоя — золотом сіяє
В очах народу рідного мого.

Колючі терни, болісні причуди,
Шалений зговір судових жерців.
„Ні! Україні золота не буде!.."
Багато хто вже тішився, радів.

А ти, лебідко, у надії билась,
На грані сил виборюючи крок
До сонця, до олімпу, до зірок,
За тебе Україна вся молилась.

І ось та мить, коли усе позаду,
З табльо оцінки виїдає світ —
Тріюмф, Оксано! Юна наша Ладо!
Поема танцю розтопила лід....

Щасливі сльози, ти на п'єдесталі
І прапор вже сягає висоти,
І Україна в радісній печалі,
Бо гимн її нелегко ще знайти...

Олександер Серафин

РОЗДРІБНА ТОРГІВЛЯ ПЕРЕД НОВОЮ РЕВОЛЮЦІЄЮ

Роздрібна торгівля була і є важливою ділянкою економіки всіх країн, у багатьох навіть головною промисловістю. Журнал „Економіст" присвячує їй 20 стор. у числі з 4-го березня ц. р. За його словами даними, в ній працює від 7 до 12 відсотків робочої сили, а її клієнтами є всі ми.

В минулому роздрібна торгівля вимагала мінімуму торговельних кваліфікацій. Протягом останніх двох десятиліть багато змінилося. Вона перейшла різні інновації, переборола складності і тепер є здатнішою, ніж перед тим. В ній створилися великі світові фірми, управителями яких є досвідчені професіоналісти. Вони мають величезний вплив на виробників, закуповуючи товари по цілому світі і, в свою чергу, є найповажнішими клієнтами транспортної індустрії.

Причиною швидкого розвитку роздрібної торгівлі є збільшення індивідуальних заробітків протягом останніх 50-ти років і достава товарів до замовників. У минулому наявність товарів диктували їх виробники, тобто існував ринок виробників. Тепер торгівці контролюють ринок, чи радше консументи диктують роздрібній торгівлі. Вони перебрали контроль над розподілом не тільки тому, що встановлюють ціни для замовника, але також тому, що стали вагомі і ділові. За ними є ефект маштабу.

Масовий ринок був створений поліпшенням транспортації й іншими винаходами, які уможливили імпозантні й атрактивні маґазини. Ці інновації були успішними тому, що вони дали клієнтам більше вибору, вигоди, якість товару і нижчі ціни. Правда, ще далі існує багато малих крамниць, які служать своїм покупцям кращим обслуговуванням, спеціялізацією товару і задоволенням інших специфічних вимог.

Революція в роздрібній торгівлі продовжується. Комп'ютерна система дає її керівництву негайні інформації стосовно продажу і заробітку. Вони невідкладно можуть замовити той товар, на який є велике запотребування і брати відповідну акцію стосовно не попитного. Комп'ютеризація також дає управлінню можливість більш ефективно контролювати свої філії.

Роздрібна торгівля мусить також подолати нові загрози. Насиченість товарами і химерність консумента вплинули на зниження рівня прибутків. Клієнти є свідомі вартости гроша. Вони спричинили постання дисконтних маґазинів. Ці й інші фактори змушують роздрібну торгівлю працювати щораз інтенсивніше.

Роздрібна торгівля взнала, що техніка перевезень і постачання стала самою суттю компетентности, без якої не можна обійтися. Багато з них ще не цілком користуються технікою перевезень і постачання, а інші мають суміш різних комп'ютерних систем, які є тільки частинно використані.

Інформаційна технологія не є універсальним засобом. Комп'ютерна система дає конкуренційну перевагу. Вона інформує не тільки про те, що продається, але також кому. Використання цих інформацій у маркетинґу товарів є дуже важливим, тобто, детальне знання потреби своїх клієнтів і їх вчасне та повне задовільнення. Централізація закупу товарів, наприклад, знижує затрати, але також відходить від особистих відносин з клієнтами. Що є корисним для пересічного клієнта не обов'язково задовільняє всі вимоги багатьох індивідуальних покупців.

Іншою гранню впливу роздрібної торгівлі є т. зв. „приватні марки". Ці товари звичайно є більш профітабільними і надають крамницям особистости. Їхній відсоток збуту в крамницях самообслуговування зростає з кожним роком. В Америці вони становлять майже 20 відсотків. Передбачають, що з кінцем цього десятиліття ця частка збільшиться до 27 відсотків.

Скупчені крамниці під одним дахом („моллс") виконують важливу ролю в роздрібній торгівлі. Їх будова в Америці значно сповільнилася. Тільки чотири великі „моллс" були відкриті в 1993 році в порівнянні з 27 в 1989 році, за даними їхньої асоціяція. Однак відновлюють багато старих. Повільніша побудова віддзеркалює насичення ринку роздрібної торгівлі.

Банкрутство фірм роздрібної торгівлі зросло до 18 відс. у 1994 році. Вагомі універсальні крамниці спричиняють банкрутство менших крамниць. Провідні фірми збільшили свою частку ринку в некористь малих і менш проґресивних.

Не зважаючи на складності, інвестування в чужих ринках стане головним джерелом росту для американської і европейської роздрібної торгівлі протягом наступних п'яти років. Американська роздрібна торгівля дивиться в майбутнє з тривогою. Невідомо, який вплив матиме на їхній бизнес нова технологія, яка, між іншим, дозволить покупцям робити свої закупи електронічно, не виходячи з дому. Така ідея може спричинити нову революцію в роздрібній торгівлі.

Оксана Куц,
Київ

УКРАЇНЦІ В КОПЕНГАҐЕНІ

(Внесок у зустріч на найвищому рівні)

II

Не секрет і те, що становище жінок в Україні викликає тривогу. Разом із Валентиною Єщенко, депутаткою минулого обрання, зникла з парляментарного обрію єдина комісія, що дбала про інтереси жінок, родин та дітей, а урядова структура, про яку мріяла В. Єщенко — міністерство у справах жінок — так і не створена. Та й загалом в нині діючому парляменті України лише трохи більше, ніж три відсотки жінок-депутаток. Словом, у ділянці підвищення статусу жінки в Україні та надання їй більших повноважень є над чим працювати як урядовим представникам, так і громадським організаціям, щоб зобов'язання, затверджені в Копенгаґені, не залишилися для України просто „красними слівцями" і не припали пилом в кабінетах на вулиці Грушевського.

Однак партнерства між українськими урядовою й неурядовою делеґаціями (що там партнерства — бодай контакту!) в Копенгаґені не було так само, як і на останній підготовчій зустрічі в Ню Йорку. Знову елеґантно уникла призначення конкретного часу зустрічі з „неформалами" Ніна Ковальська, задумливо кинувши „можливо, якось у четвер?" Її колеґа з міністерства Володимир Хандогій був більш рішучим на словах, але на годину, призначену ним самим, так і не з'явився... (Пам'ятаєте, якщо дипломат каже „можливо", — це значить „ні"; якщо дипломат каже „ні", то він просто не дипломат. Тож тішить те, що наші українські дипломати є прекрасно вишколеними, справжніми дипломатами).

Цікаво, що офіційні американські делеґати, які відіграли велику ролю в цій конференції, могли найти час і посвятити свою обідову перерву на те, щоб зустрітися зі своїми неурядовими делеґатами і розповісти їм, що відбувається. Такого представники Східньої Европи не зробили. В газеті „Earth Times", що появлялася в Копенгаґені у часі конференції, поінформували, що країни Східньої Европи відносяться до своїх неурядових організацій як за часів тоталітарного режиму.

Чого не дочекалися від своїх рідних урядовців, спасибі, почули від представника американської урядової делеґації: Гіллларі Клінтон, виступаючи на жіночому кокусі, подякувала всім неурядовим організаціям, які стали важливою частиною найбільших форумів Організації Об'єднаних Націй. Г. Клінтон засвідчила вірність Адміністрації свого чоловіка довготривалому партнерству з НДЖО, бо таке співробітництво є плідним і корисним для обох сторін.

В часі конференції відбувався кокус під кличем „Схід, Захід і Північна Америка", який розпочав свою працю ще в Ню Йорку як підготовка до конференції в Копенгаґені і тоді зложив на руки представників Европейського союзу листа з проханням відноситися до всіх країн Східньої і Середньої Европи однаково. На жаль, такого висліду кокусу в Копенгаґені не було, наради відбувалися окремо для урядових і неурядових організацій. Відбулося лише одне спільне засідання 10-го березня, на якому організатори відразу почали робити пляни на майбутнє. В імені українських представників та СФУЖО запротестувала проти того сильно І. Куровицька, стверджуючи, що проблеми народів із Східньої та Середньої Европи не є видні, як ось, наприклад, ніхто не заторкнув поважних проблем, що їх має тепер Україна. І. Куровицьку підтримали делеґація НДЖО з Мадярщини, як і українські делеґати, та рішено вислати до офіційної делеґації листа в цій справі. Чи це сталося — не відомо.

Думаєш, невже Україні потрібно пройти ще свої двісті років демократії, щоб дійти до світових традицій самотужки, але з власними, не позиченими, синцями чи ґулями на лобі? Може, щось варто й запозичити?

Заява представника України Надії Малиш прозвучала на зустрічі в Копенгаґені 6-го березня. Констатувавши проблеми, які постали перед Україною у зв'язку у перебудовою економіки, в умовах інфляції та структурних деформувань, зупинившись на наслідках чорнобильської катастрофи та питаннях державної підтримки громадян, які були насильно виселені з України за часів тоталітаризму, Н. Малиш подякувала за допомогу Україні з боку індустріяльних держав та ООН.

Н. Малиш засвідчила, що український Уряд поділяє підходи до вирішення економічних і соціяльних проблем, намічені в програмових документах зустрічі. Наприкінці Н. Малиш заявила:

„Створення умов для стійкого розвитку і найшвидшого вирішення соціяльних питань — мета Уряду нашої держави... Реалізація програмових документів відповідає нашим бажанням і плянам, інтересам нашого народу майбутніх поколінь".

Яким чином ці програмові документи будуть здійснюватися в Україні? Які механізми будуть приведені в дію для цього?

Поживемо — побачимо.

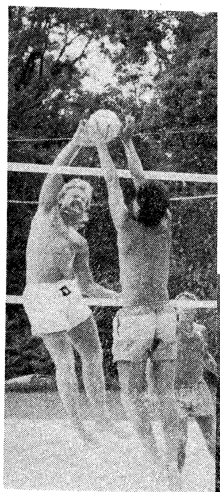
СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

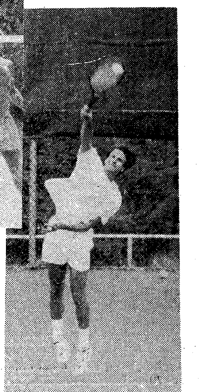
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, Інк.

Foordmore Road Kerhonkson, New York 12446

FAX 914-626-4638

TEL 914-626-5641

СПОРТ

в здоровому тілі — здорова душа

НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ!

На нашій оселі, розташованій на 400 акрах, ми можемо допомогти вам у влаштуванні прийнять з нагоди різних подій — чи це інтимних для 10 осіб, чи при спеціяльних оказіях для 300 осіб. Ми обслужимо вас згідно з вашим бажанням, без огляду на це, чи це родинне свято, громадське, чи комерційного характеру. Все, що ви бажаєте — приміщення для гостей, кімнати для засідань, бенкетів чи може обідів для рідних і приятелів. Ми служимо вам усім.

ОРГАНІЗАЦІЇ

Святкуйте на Союзівці ваші ювілеї, річні збори та відбувайте різного рода конференції.

ПРОФЕСІОНАЛІСТИ

Влаштовуйте ваші конвенції, річні наради та зустрічі на Союзівці.

КОМЕРСАНТИ

Організовуйте ваші спільні конференції, з'їзди директорів, зустрічі для відзначення особливих клієнтів, або влаштовуйте обіди, зв'язані з відповідною порою року для ваших працівників.

СЕМІНАРИ

Організування лекцій під час тижня та протягом вікендів за так малі кошти, що вам тяжко буде відмовити. Ми радо вітаємо групи з власною програмою, та доложимо всіх зусиль, щоб задоволити вас та всіх учасників.

З'ЇЗДИ

Родинні, товаришів зі шкільної лавки, спеціяльних клюбів, братських організацій — це С о ю з і в к а, де можна зустрітись, відновити давню дружбу, відтворити спомини спільних подорожей та у родинній атмосфері приємно провести час.

СПОРТИВНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Вікенди, присвячені спортові: відбиванка, теніс, гольф, плавання, фізична заправа. Організуйте спортові змагання. Все, що ви заплянуєте — ми можемо вам виконати.

ЕЛЕГАНТНІ ПОЛУДЕНКИ

Плянуючи спеціяльне прийняття з нагоди уродин, річниць, хрестин чи градуацій, майте на увазі цілий вікенд. Проведіть його безжурно на Союзівці у приватній атмосфері. Ми знімемо з вас усі турботи, які пов'язані з влаштуванням такого свята.

РОЗВАГА

Для відпруження та краси проведіть вікенд на Союзівці, любуючись красою та свіжим гірським повітрям. Тут можете займатися легкою атлетикою, ходити на проходи чи купатися у басейні олімпійського розміру. Для вашої вигоди масажі за домовленням.

КРАМНИЧКА і "Snack Bar"

Для вашої вигоди відкритий "Snack Bar", де кожночасно можете одержати різного рода перекуски, напитки та морозиво. В крамничці можна набути чудові сувеніри та подарунки.

ВЕСІЛЛЯ

Ми доложимо усіх зусиль, щоб цей день був сповнений якнайкращими споминами на ціле ваше життя. Дозвольте нам разом з вами ці мрії здійснити.

РОДИННІ СВЯТА

Плянуйте спеціяльні родинні вікенди, запрошуючи ваших гостей. Це буде розвага без жадного вкладу праці, під час якої навіть господарі приємно проведуть час. Всі традиційні родинні свята, як Різдво, Новий Рік, Великдень, День Подяки, День Матері, День Батька С о ю з і в к а допоможе вам влаштувати без ваших зайвих зусиль.

„ЛАСКАВО ПРОСИМО" НА СОЮЗІВКУ!

* NEW * 1995 ROOM RATE SCHEDULE ONLY

BASED ON TWO OR MORE PEOPLE IN A ROOM

** NO MEALS INCLUDED **

BUILDINGS	DAILY MIDWEEK	DAILY WEEKEND	MIDWEEK SAVINGS PACKAGES SUNDAY TO FRIDAY 2 NIGHT	3 NIGHT	4 NIGHT	5 NIGHT	WEEKLY RATE
KYYIV	$100	$105	$190	$285	$380	$475	$660
JACUZZI	$110	$120	$210	$315	$420	$525	$735
KARPATY	$100	$105	$190	$285	$380	$475	$660
VOROCHTA	$90	$95	$170	$255	$340	$425	$595
POLTAVA	$85	$90	$160	$240	$320	$400	$560
2 ADJOINING ROOMS	$85	$90	$160	$240	$320	$400	$560
HALYCH	$85	$90	$160	$240	$320	$400	$560
CHERNIVTSI	$80	$85	$150	$225	$300	$375	$530
2 ADJOINING ROOMS	$80	$85	$150	$225	$300	$375	$530
MAINHOUSE	$75	$80	$140	$210	$280	$350	$495
BALCONY/CORNER	$80	$85	$150	$225	$300	$375	$530
UZHOROD	$55	$60	$100	$150	$200	$250	$365
CORNER	$60	$65	$110	$165	$220	$275	$400
ODESSA	$55	$60	$100	$150	$200	$250	$365

** ENJOY NEW FAMILY SAVINGS PLAN **
WHEN 3 OR MORE SHARE THE ROOM

ALL RATES SUBJECT TO AN ADDITIONAL 15% GRATUITY AND 7.75% NEW YORK STATE SALES TAX

AGE	WEEKLY	DAILY
0-7	FREE	FREE
8-12	FREE	FREE
13-16	FREE	FREE
17 & UP	$35	$6

NEW MODIFIED AMERICAN PLAN (MAP) C PER PERSON RATES

2 MEALS PER DAY – BREAKFAST & DINNER ADULT RATES AGE 17 AND OVER

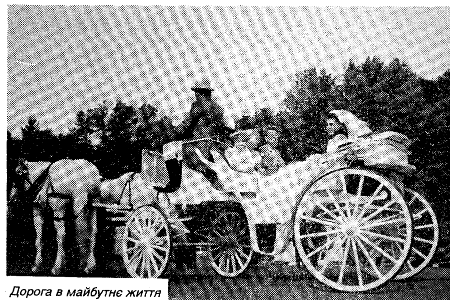
WEEKLY RATE IS $130.00 PER ADULT ❖ DAILY RATE IS $19.00 PER ADULT

CHILDREN'S RATES

AGE	RATE
0-7	FREE WHEN ADULT IS ALSO ON PLAN
8-12	50% OF THE ADULT RATE
13-16	75% OF THE ADULT RATE

NO ALLOWANCES FOR MISSED MEALS!!

Meal Tickets Available

Дорога в майбутнє життя

„І чужому научайтесь" — зустріч учителів "Teaching English in Ukraine"

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

— концерти
— доповіді
— мистецькі виставки
— музика та танці

Наші діти — це наша майбутність

ТАБОРИ

— Табір для малят — „Пташата"
— Табір для хлопців
— Табір для дівчат
— Тенісовий табір
— Майстерня українського народного танцю

фотограф — Роман Івасівка (Р.І.)
Рома Гадзевич (Р.Г.)

РОДИНА

— спеціяльна увага для молодих родин
— можна замовляти опіку до дітей
— нічліг для дітей віком 17 років і молодших — безплатно якщо перебувають з родичами
— спеціяльні зайняття зорганізовані для дітей

В БЛИЗЬКІЙ ОКОЛИЦІ

(між 15-30 хвилин)

інформації та резервації можна отримати в канцелярії

— гольф — 9 і 18 "hole course"
— дитячий зоо-парк, мініятюрний гольф, пасіка
— мандрування, льодові печери, озеро Мінневаска
— їжджения верхи
— плавання на канойках-човниках
— прогульки в гори, альпіністика
— повітро-плавання, "balooning"
— лекції пілотування та планерний спорт
— винярні, яблуневі та черешневі сади та трускавкові городи, де самі збираєте ягоди
— риболовля, Ню Йорк запліднює рибою річки та озера
— мисливство, полювання на дичину, серни та ведмеді

ТАЛАНОВИТА ВЧИТЕЛЬКА

Як мало уваги ми присвячуємо нашим учителям, їхнім зусиллям і нашому діяспорному шкільництву в цілому! Ми чомусь не вважаємо, що праця учителя, щоб бути успішною, повинна бути творчою і надхненною, а її реалізація — емоційною. Вона повинна хвилювати учнів і запалювати в них вогник любови до науки, до мистецького слова, до пізнання Бога.

Таких успішних учителів у нас небагато, але вони є і працюють оригінально й самовіддано. До них, без сумніву, належить Олександра Мудра з Чикаґо. Вона вчителька Рідної школи й вчителює уже двадцять п'ять років. Крім вчительської професії, вона ще громадська діячка й поетеса. У школі вона працює своєрідно й невимушено. Отак, коли слухаєш її в клясі, розповідають її приятелі, то здається, що ніби якась заворожуюча стежина єднає її з дітьми. І наче бачиш кожне слово, що мандрує по тій стежині до дитячих сердець. Воно, до речі, зодягнене в своєрідні шати співу, а то й поетичних рядків. А вони, ті голосові шати, таки й справді багаті у Лесі Мудрої, вірніше — багатобарвні. Її дзвінкий голос змінюється — стає сильнішим, прозорішим, а чарівна стежина поповнюється новими фактами знання. Діти вслуховуються, вдивляються, порівнюють і запам'ятовують почуте на все життя!.. Їхні обличчя осяяні, більше того, вони горді, вони ж готують себе до життя — набираються терпіння і витримки. Діти в „Рідній Школі" щасливі, що мають таку добру, багату душею людину за вчительку різних предметів, а то й релігії.

У кожного вчителя, а у Лесі Мудрої зокрема бувають хвилини, коли вона ніби підсумовує свою роботу, бачить її наслідки. У неї такий час настає, коли вона перевіряє учнівські домашні завдання. І цей момент здається їй найвідповідальнішим у всій її діяльності. Тут вона перевіряє, як її вихованці справились із завданням, як опрацювали тему та які знання виявили.

Леся Мудра добре знає, що у праці в школі не все дається відразу. Вчительська професія трудна й наскрізь відповідальна, але благородна. Тут учителька повинна не тільки розуміти, але й передати дітям усе, зокрема красу й милозвучність рідної мови. Треба, отже, бути творчим і постійно іти на поклик життя, постійно вчитися самому. Тільки тоді вчителька може упевніше працювати. Сильно відчула це й Леся Мудра, що те, що вона шукала, нарешті таки знайшла. Знайшла стежину до дитячих сердець. Відтоді й діти до неї почали більше горнутися, а вона не могла жити без них. Скільки пісень вони разом проспівали, скільки цікавих віршів вона їм розказала. І так усе міняється, зростає і йде на краще. Раптом думки уриваються і Леся Мудра знову один на один з учнівськими завданнями. Вона радіє за досягнуті успіхи.

Стежину до молодих сердець прокладено. Скільки ж молодих людей повиходило з тієї стежини на широкі дороги життя за останні двадцять п'ять років педагогічної роботи і стало вчителями, лікарями, інженерами, священиками тощо. Що ж — щасти вам усім... Працюйте, творіть на радість людям, на добро прибраній вітчизні та на славу далекій Україні.

За роки своєї важкої праці Леся Мудра отримала не один букет троянд від своїх вихованців. А що може бути дорожчим за щиру вдячність дітей, яким вона віддає всі свої помисли і здібності.

Душа Лесі Мудрої пройнята поезією. Перші її вірші написані польською мовою. Проте вона завжди відчувала себе частиною українського народу. Спрага краси й спокою відчутні в усій її поезії, що своїм корінням сягає кращих здобутків нашої літератури:

Внутрі моїм і сум і біль,
Внутрі розпука і
тривога,
Назовні тиша і спокій,
Мов тінь снується від
порога.
„Лежу у темряві"
(1987)

Якщо розглядати її творчість в тематичному діяпазоні, то можна щиро сказати, що вона пише про все те, що й інші: про Бога, про Україну, про своїх батьків, про любов, про природу. У своїх віршах, вона утверджує високі людські почуття:

Як би в тої пісні
Та орлині крила,
Орлом сизим пісня
В небо б полетіла.

Полетіла б в небо
На скаргу до Бога,
Що в моєму серці,
Смуток і тривога.
„ Ладо моє, Ладо...
(1985)

Рядки ці вказують на сумовите світовідчування і породжують „нетерплячий" надхненний ряд образів, що переходять в ліричний гіперболізм.

Йде тіточка стара
І простягає руки,
З очей сплива сльоза,
Олесю, чи це ти тут?
Ти — дзібонько мала!
„Мій сад" (1982)

Гарні приклади ліричного гіперболізму зменшувально-пестливої форми.

У Лесі Мудрої чимало інтимної лірики, а то просто інтимних ліричних віршів, що часто мають глибоко особисте звучання:

Камінчики малі! Круглі
та кольорові,
Ви мої друзі щирі, хоч
німі.
Єдині свідки палкої
любови,
Що нагло так зіщезла із
землі,
Дивлюсь на вас
маленьких,кольрових,
Й мережу днів щасливих
сни...
Не віриться, що вже
кінець любови,
І далі сную казку з над
води.
„Камінчикам" (1975)

Вірш цей короткий, бо інакше був би холодним, неприродним і томив би читача. У нього мало подробиць і деталей. Усі подібні ліричні вірші Лесі Мудрої виразні і тут же багатозначні та мають свою яскраве призначення. Цікаво, що початкова інтонація таких віршів відомих поетів, дає нам можливість легко відрізнити авторів. У Лесі Мудрої ліричні вірші бувають особисті, пейзажні та інтимні. Чудово у тій групі звучить, наприклад, вірш „Ладо моє, Ладо..."

Ладо моє, Ладо,
Не спиться ночами,
Лиш тужлива пісня,
Бродить поміж нами.

Лиш тужлива пісня,
Серцю люба, мила,
Наче та лебідка,
На ставочку мила.

У вірші дуже підхоже слово „Ладо" — народнопоетична форма пестливої назви чоловіка, що заспокоює, а то й турбує. Одним словом, вона становить духовий зміст життя суб'єкта.

Не менше цікаво звучить також вірш „Тобі..." Він чіткий своєю ритмічною формою та цікавим змістом:

Де стану я, де гляну я,
Ти все мені перед очима,
Бо всюди бачу образ твій
Соколе мій, із ясними
очима.
І хоч мине багато літ,
А я старітись буду,
Твоїх пісень, очей твоїх
Ніколи не забуду

Ритмічні наголоси збігаються тут з граматичними, що посилює красу вірша та робить його привабливим.

Леся Мудра також авторка цікавих присвятних віршів. Такими теплими віршами вона пошанувала Владику Інокентія Лотоцького, о. Михайла Кузьму, о. Мирона Панчука, о. Андрія Чировського, о. митрата Бутринського та інших. А в другу сумну річницю смерти Блаженнішого Йосифа Сліпого, вона склала потужний вірш і на Його пошану:

Це він, Великий Син
Народу,
Пророк, Месія, Патріярх,
В змагу за Віру і Свободу,
Тисячолітній підняв
Стяг,
Тому в Народі вічно буде
жити,
Його ім'я величне і
святе,
А ми, всі Його Заповіти,
В життя прийдешнє
принесем!

Її присвятні вірші — похвальні відгуки про визначних людей української громади. Вони в основному щирі та без лишнього захвалювання. Виходить, що поетеса свідома, що в наші дні панеґірики мають радше іронічне значення.

А тепер розглянемо друковані праці Лесі Мудрої для дітей дошкільного і шкільного віку: „Створення світу", „Ковчег Ноя" і „Неопалима купина" (біблійне тріо; усі друковані в 1991 році). Праці ці багато ілюстровані відомим мистцем з України, Юрієм Віктюком (їх можна буде використовувати як книжечки до розмалювання). Вона є також авторкою книжечок „Чари Свят-Миколаївської ночі", ілюстрованої українськомовним корейцем, Олегом Цоєю, який, як і Віктюк, студіював в Інституті Прикладного Мистецтва ім. Івана Труша у Львові, та „Український тиждень", ілюстрований Олегом Щупляком.

Книжечка „Створення світу" — одна з найцікавіших і то не тільки своїм оригінальним поетичним текстом, але також й мистецькими ілюстраціями, що надзвичайною майстерністю відтворюють текст, а то й пояснюють його. Усе тут основане на глибокій вірі у всемогутність Бога-творця усього видимого і невидимого, який створив світ, прикрасив його деревами, травами, зіллям та дав йому світло сонця. У морях за його велінням з'явилися риби, а в повітрі птиці. Тут Бог створив Адама, щоб панував на тому світі „як взір любови, взір добра". З Адамового ребра Бог створив йому подругу Єву та завів їх у рай, де вони:

Прекрасно прожили,
Бо горя, страху ні гріха,
Із роду ще не знали.

Проживаючи в раю, вони мали шанувати Божий закон і не торкати плодів райської яблуні. Почувши це, сатана прикинувся в змія і спокусив Єву й вона зірвала яблуко з „дерева добра і зла" та ще й Адаму дала. Зате зустріла їх Божа кара і Бог прогнав їх із раю:

Що за провину їх важку,
Усіх терпінь зазнали,
І в поті чола від тепер,
На хліб свій працювали.

Текст й ілюстрації не тільки цікаві; вони захоплюючі й хвилюючі. Вони зачаровуватимуть дитячу уяву, передаючи відчуття Бога-творця. Важко уявити собі, яке сяйво спалаху огортатиме дитячі обличчя, коли діти читатимуть та розмальовуватимуть сторінки цієї прецікавої поетичної розповіді. Це чудова література, якою легко можна спрямувати дітей на правильний шлях та дати їм відчути потребу Бога та Його всесильних законів. А тут і вказати на красу мови та її милозвучність.

„Ковчег Ноя" — це також цікава біблійна розповідь про те, як Ной зі своєю родиною і тваринами урятувався від усесвітнього потопу. Добряча Господня рука помітна й тут. По своїй суті — це сумна історія, яка:

Переходить з роду в рід,
Як це повінь престрашна,
Затопила цілий світ.

Леся Мудра зодягла біблійну розповідь у цікаві мистецькі шати, які проявляються в послідовному показі окремих ознак, рис і властивостей. А сама манера описовости не позбавлена творчого горіння та фіксації зовнішніх дрібних фактів того, що дітям кидатиметься в очі, без заглиблення в суть і

О. Мудра

без естетичних узагальнень.

Тут чимало оригінального, що вказує на творчу самостійність Лесі Мудрої, яка не нехтує традицією, а старається всесторонньо використовувати її. Є тут і чимало цікавих мистецьких образів, які змальовані цілісно й конкретно:

Перші йшли слони два
сірі,
Превеликі, справді, звірі.

Далі вбігли песенята,
Жабкі дві, а теж качата.

Далі півень переможно
Кукурікав скільки можна.

Також квочка молодичка
І уся її сім'я
Коза біла, бородата
І... ворона без хвоста.

Образність дитячого рівня, проста, але цікава і ориґінальна. Чимало тут картинности, яскравости й емоційної забарвлености. Книжечка гарно ілюстрована, зокрема титульна обкладинка, на якій красується багатобарвний ковчег.

„Неопалима купина", як і попередні твори, основана на біблійній розповіді про Мойсея, небезпеку позбавити його життя, бо він уродився в жидівській родині, а єгипетський володар, боячись „за край свій, палату і трон", велів таких хлопців-малят знищувати, кидаючи їх у річку. Мати Мойсея придумала сплести кошик, в ньому заховати дитину в шуварі. Але хотіла доля, що єгипетська царівна, купаючись вранці почула дитячий плач і веліла врятувати маля. Вона подбала про няні для дитини, якими стали його сестра й мати.

Ріс Мойсей безжурно у
царській палаті,
Веселий, щасливий,
пещений, багатий.

Дочка Фараона й зірку з
неба б зняла,
Але рідна мати серце й
душу дала.

Мойсей, підрісши, відчув, як гірко жилося його народові в неволі. Він втік у мідянський край на високу Божу гору Хорив і тут побачив горіючий кущ і з-посеред нього почув Господні слова:

„Мойсею, Мойсею —
мовив Божий Глас
—
Досить вже неволі,
настав слушний час.
Виведи мій нарід. Синів
забери
До молоком і медом
пливучої землі".

Основними є тут образи-персонажі (Мойсей, його мати, дочка фараона). Допоміжну роль відіграють образи природи та образи-емоції (ліричні мотиви). У творі переважає епічний елемент, що має сильне мітологічне забарвлення. Маємо тут короткотривале, але яскраве розкриття почуттів матері Мойсея і незначну емоційність, яку виявила дочка фараона. Велике значення має тут символ „неопалима купина" або терновий кущ, який горить і якимось чудом не згоряє. Символ цей став назвою книжечки, що дає відчуття великого завдання, перед яким стоїть Мойсей. Текст звучить цікаво й написаний він для дітей, але тут з'являється питання, чи діти його правильно зрозуміють? Чи вони вже достатньо свідомі того великого завдання, перед яким стоїть Мойсей, шукаючи „виходу" з ярма"? З поетичного боку маємо тут добрий приклад якісного віршування, що відзначається благозвучністю.

Чари Свят-Миколаївської ночі — це захоплююча казка, в якій розповідаються про дивовижні події, що розгортаються вечірньої години у День Святого Миколая. Вона відзначаються захоплюючим сюжетом та в ній відображається боротьба добра і зла, в якій перемагає добро. Згадана казка дає багатий матеріял для пізнання дитячих мрій, бажань і сподівань.

Для ознайомлення з красою вірша зацитуємо кілька кінцевих куплетів:

Дзвенить небо, дзвонять
зорі...
Мерехтить біленький
шлях.
Довгожданий Гість із
неба
Їде до нас на санках.

Цілий рік я ждав години
І хвилини тої в небі,
Щоб мерщій до вас
прилинуть
І потішить у потребі.

І несу для вас дарунки
Пречудові, пребагаті!
Хай радіють чемні діти
В українській кожній
хаті!

Кожна права сторінка книжечки прикрашена чудовим кольоровим малюнком. Малюнки ці глибоко українські своїм стилем і релігійним духом, не зважаючи на те, що їх малювала людина орієнтальної культури.

Цю казку, розраховану на дітей дошкільного та молодшого шкільного віку, можна використовувати як п'єсу для влаштування вистав у дитячих садочках та початкових школах. Чари Свят-Миколаївської ночі є дарунком Лесі Мудрої дітям України.

У книжечці на стор. 6 ми знайшли один прикрий друкарський огріх „Подивиться, любі діти", повинно б бути „подивіться, любі діти".

І остання книжечка „Український туждень", для шкільного і молодшого шкільного віку з чудовими ілюстраціями, мальованими чорними фарбами.

Про цю книжечку Леся Мудра пише таке: „Ця книжечка була мені приємною несподіванкою, після моїх минулорічних виступів на педагогічних конференціях в Тернополі на запрошення тоді заступника президента на Тернопільську область проф. Романа Гром'яка. Тоді я наспівала багато своїх пісень „з рухами", які всім подобалися. Учителі, які прислухалися до мого виступу записували слова й запам'ятовували мелодію. Пізніше мій виступ знімали на відео" (злиста до автора цієї статті з 6-го жовтня ц. р. Лист зберігається на руках у автора).

„Український туждень" використовується також як пісню з рухами (мелодія народна). З практики показалося, як розповідають приятелі Лесі Мудрої, що „Український тиждень" є знаменитим методичним посібником для садочка. Діти швидко вивчають процес розрізнення днів тижня, а зокрема „Неділю святую".

В „Рідній Школі" в Чикаґо мґр. Оленка Гірна, яка закінчила Львівську Консерваторію і є фаховим композитором, зараз, до речі, вчить цю пісню дітей до четвертої кляси включно.

„Український туждень" — це чудова книжечка, слова якої основані на складі родини. Своїм змістом вона є дуже близькою дітям, вони її не тільки люблять, але нею захоплюються, зокрема рухами та її пісенним ладом. Великий вплив на дітей мають також прекрасні малюнки талановитого мистця-графіка Олега Щупляка, який надав книжечці широкого побутового характеру й зробив її дохідливою для дітей. Вона має також і релігійні елементи:

Україна мила
Тиждень породила,
В праці і в молитві
Народ освятила.

На закінчення варт також призадуматися, а звідки ж береться у Лесі Мудрої її потужна надхненність? На це вона сама дає таку відповідь: „Від батька, його надхненних оповідань і навчання, від його глибокого патріотизму, пошани та любови до Бога, Церкви й обряду". А далі вона пише: „Від улюбленого вчителя релігії Жеховського, від сестер-монашок (куди я залюбки бігала і пропадала на довгі години), від о. митрата Маріяна Бутринського тощо (з листа до автора цієї статті з 19 листопада ц. р; лист на руках у автора).

Тут буде цікаво дещо розповісти про вчительку, поетесу та громадсько-культурну діячку — Олександру Мудру. Народилася вона 10-го січня 1938 року у м. Броди на Львівщині. У 1945 році, після війни, разом з батьками мала Леся виїхала до Польщі. Тут закінчила гімназію, а потім студії в Ягеллонському університеті (російський відділ) у Кракові. Українську мову вивчала самотужки. Зараз вона проживає в місті Чикаґо й працює у дитячому садочку „Дзвіночок" при катедрі св. о. Миколая, а також у суботній школі українознавства при парафії св. Володимира і Ольги.

Вона належить до активу Українського Золотого Хреста, Учительської Громади й Шкільної Ради ЗСА. Як журналістка вона постійно дописує до українських журналів і газет, зокрема до „Екрану" та „Самостійної України".

Її публікації широко підтримують наші чикаґські Владики Іннокентій Лотоцький, ЧСВВ, епарх і Михайло Вівчар, ЧНІ. На друге видання книжечки „Створення світу" з кольоровими ілюстраціями проф. Володимира Павлика, що має появитися у видавництві „Край" у Львові, авторка ортимала благословення Блаженнішого Первоієрарха Мирослава Івана Любачівського. Інші тут вищезгадані видання Лесі Мудрої мають своїх меценатів, добродіїв і приятелів з кола визначних українців, що живуть в Чикаґо та в його околицях.

Підсумовуючи, хочемо сказати, що Олександра Мудра є талановитою і передовою вчителькою. Її працею зацікавилися деякі педагоги в Україні. Тому дуже побажано, щоб вона далі завзято й творчо працювала: ділилася своїм цінним досвідом з колеґами, провадила відкриті лекції, виступала з доповідями, друкувала статті в газетах і журналах в діяспорі та в Україні.

Від її поезії віє свіжістю і культурністю. В ній вона відображає багато дечого, що характерне нашій добі. Її поезії позначена пристрасним шуканням нових шляхів в естетичному зображенні дійсности. І коли може у неї ще не все добре виходить, то хай вона ще далі експериментує і переживає „стадію росту", але в принципі вона стоїть на правильному шляху. І вже це добре, бо без пошуків, без творчих дерзань не може бути розвитку. Новаторські явища в сучасній українській літературі проходять як в діяспорі, так й в Україні, їх породило бурхливе літературне життя діяспори, а в Україні відновлення нашої державности. Наші письменники, позбувшись задушливих залишків соціялістичного реалізму, зітхнули на повні груди.

Друковані книжечки для дітей Лесі Мудрої цікаві й оригінальні. У них вона всебічно осмислює значення створення світу, ковчега Ноя і неопалимої купини. Ці три книжечки однаково пройняті принципами високої змістовности та ідейної наснажености, а в „Неопалимій купинці" помітна ще палка ненависть до гнобителів. Тут треба пам'ятати, що поетеса творить для дітей, яких вона хоче заохотити не так глибокими роздумами, як невгасимою жадобою подвигу. Пейзажна зарисовка напрочуд співзвучна з настроєм поетеси, закоханої в природу. Вірш в цілому дуге показовий для Лесі Мудрої — і за темою, і за образністю.

Доречно звучать у неї казка „Чари Свят-Миколаївської ночі" та „Український тиждень". Тут помітно, що поетеса дуже вимоглива до себе. В обох творах, до речі, перед нею розкриваються експериментальна стежка, на якій вона прагне в дитячій тематиці сягнути „синіх зір". Не забуває вона також і релігійно-казкових елементів, а то й життєвих проблем. Усюди відточує своє мистецьке слово.

Загалом же уся творчість Лесі Мудрої цікава, оригінальна й глибока за своїм прицілом. Вона може навчити дітей і допомогти вчителям озброїтися творчим підходом у плянуванні навчання та зробити цей підхід захоплюючим.

Володимир Жила

ДОРОГІ БАТЬКИ!
ПОСИЛАЙТЕ ВАШИХ ДІТЕЙ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ! УКРАЇНА НЕ МОЖЕ ВТРАЧАТИ СВОЇХ РІДНИХ ДІТЕЙ! БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ, МОЛИТВИ, КНИЖКИ, ЖУРНАЛУ, МУЗИКИ, ПІСНІ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ.

ДРУЗІ ХАРКОВА

Ініціятивна група Друзів Харкова сердечно дякує всім тим, хто щедро відгукнувся на заклик розбудовувати для Харкова український культурний Фонд допомоги. За останні місяці (до 1 квітня) харків'яни і нехарків'яни ЗСА й Канади надіслали:

	4,000 дол.	Олекса і Софія Скоби;
	1,000 дол.	Марія Фішер-Слиж;
	250 дол.	Ала Кулик;
по	200 дол.	Володимир і Аркадія Петришин, Іван Стебельський;
по	150 дол.	Іван Даниленко, Іван Заковоротний, Микола Лебедь;
	123 дол.	Олекса Мальченко;
по	100 дол.	Христина Баранецька, Дарія Винників К., Борис Галаган, М. І. Дяківський, Ольга Івасечко, Анатолій Кулик, Олеска Ліст К., О. Мізук, Петро Марченко, Дмитро Наливайко, Й. і Й. Панчуки, Федір Ревенко, Оксана Соловей, Іван Стебельський, Ярослава іНестор Томичі, Іван Яремко;
	75 дол.	Богдан Козак;
по	50 дол.	Віктор і Жан Андре, Ольга Дубик, Любов Жура, І. Козачок, Теодосій Крупа, о. Михайло Куданович, Теодор Кузьо, Комітет допомоги УАПЦ в Україні, Любомир Міз, Петро Одарченко, Лариса Приходько, Роман Стефанюк, Інна Стратієнко, Іларіон і Раїса Хейлики, Юрій Храневич, Микола Щербак, Валентина Якимчук;
	35 дол.	Роман Воронка;
	30 дол.	Валентина Когут, Галина Рябокінь, Євген Филипович;
по	25 дол.	Марія Андрусяк, Роман Борковський, Ігор Витковицький, Марія Вожаківська, Олександер Воронін, Марія Ковалевська, Роман і Галя Колісники, Іван Куйдич, Володимир Лизогуб, Мирослав Семчишин, Андрій Турчин, Іван Фізер, Марія Храплива, Валентина Юрченко;
по	20 дол.	Остап Гарасовський, М. Гладишевський, Марія Голод, Кирило Григорович, Марія Савицька, Тамара Сливка, Марія Старостяк, Микола Шевченко;
по	10 дол.	Оксана Бринь, Ярослав Волощук, Роман Голіят, Катерина Довбенко, Іван Зінченко, Любомир Колтонюк.

Сердечна подяка!

Ще не пізно приєднатися до Друзів Харкова в 1995 році або збільшити свій даток. Пожертви від осіб, фірм і організацій просимо надсилати на адресу: Self-Reliance (FCU), 108 Second Ave., New York, NY, 10003 (Fund of Kharkiv), Account #16649-000.

Ініціятивна група ДХ:
Маріян Коць, Левко Майстренко, Оксана Соловей, Євген Федоренко, Юрій Шевельов.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ

З'ЇЗД СТРИЙСЬКИХ ГІМНАЗИСТІВ ВІД 4-9 ЛИПНЯ

У повідомленні, що було подано в „Свободі" з датою суботи, 1-го квітня, про з'їзд колишніх гімназистів у Стрию треба читати, що він відбудеться від 4-го до 9-го липня 1995 року. — Ред.

Загальні збори кредитової спілки в Рочестері

В неділю, 5-го березня ц. р., відбулися 41-ші Загальні збори Української Федеральної Кредитової Спілки в Рочестері в залі церкви св. Йосафата. Присутніх було 258 осіб. Провадив зборами інж. Мирон Баб'юк, президент Ради директорів.

Молитвою, яку провів о. шамб. Роман Ґолемба, та однохвилинною мовчанкою вшановано 47 членів, котрі відійшли у вічність в 1994 році. Після заслухання протоколу, що його читав секретар Олександр Лой, звітували: президент інж. М. Баб'юк, касир Василь Корнило, управитель Тамара Денисенко, культурно-освітній референт Володимир Пилишенко і голова Контрольної комісії Ярослав Ґлушко.

Всі звітовці виказували здоровий і добрий ріст кредитівки і всі звіти були друковані українською і англійською мовами в квартальнику „Кооперативна Думка". Членство збільшилося на 200 осіб і нараховує 4,892 осіб. Не зважаючи на загальні економічні труднощі, кредитівка росла і осягла загальної суми 47,845,450 дол. В ощадностях осягнено 42,003,810 дол., а резерва стоїть на 5,360,265 дол. В звітовому році видано 487 позичок на суму 6,804,564 дол., а членам виплачено у формі дивіденди 1,456,500 дол.

Завдяки ощадній і професійній господарці, постійно поширюються і удосконалюються електронічні фінансові услуги, заощаджуючи членам кредитівки час і гроші.

Дирекція Кредитівки з президентом Л. Кравчуком. (Зліва, сидять) В. Пилишенко, О. Лой, Л. Кравчук, М. Баб'юк; стоять: Б. Венґльовський, В. Білан, Х. Ковч, Р. Куціль, Т. Денисенко, А. Коба і В. Корнило.

Вісім членів Управи їздили цього року і брали участь в І-му Світовому з'їзді українських кооператив в Києві і Львові. Ця делеґація перевезла багато кооперативної літератури в Україну і причинилася до поширення кооперативної ідеї в Україні. Частина делеґатів відвідала Івано-Франківське та місто-побратим Полтаву. В результаті, молодий кооператор з Полтави Владислав Гончаренко, відбув в Рочестері і Сиракюзах тримісячний курс-практику в українських кредитівках та брав участь в кооперативних конференціях. Він був другим кооператором з України, котрий стажувався в нас. Першим був Андрій Оленчик з Тернополя.

Після звітів та короткої дискусії на внесок Номінаційної комісії Василь Білан подав список кандидатів до Дирекції і були переобрані: Роман Куціль, Олександр Лой, Христина Ковч, Любомир Ґалуґа і Володимир Пилишенко.

Проєкт буджету на 1995 рік прочитала Т. Денисенко і цей кошторис в сумі 3,180,700 дол. був прийнятий зборами.

Інж. М. Баб'юк закінчив офіційну частину зборів, отець Василь Годенчук провів молитву і всі присутні приступили до смачного обіду, який приготувала А. Дзюба.

Володимир Пилишенко

КИЇВ.— Голова Київської Міської Ради Леонід Косаківський, сказав, що Міська Рада неспроможна навіть проголосувати за закриття чи відкриття сесії. Досі не обрано виконкому і голів комісій "У тому, що праця Київської Міської Ради паралізована, вина не голови ради, а групи амбіційних депутатів, які не можуть порозумітися", — зазначив Косаківський. Це, на його думку, пояснюється безвідповідальністю депутатів Верховної Ради, які спочатку підтримали закон про владу, а потім на сесії заблокували його розгляд і показали поганий приклад.

Під омофор...

(Закінчення зі стор. 1)

ного з наших владик окремо і прийняття кожного зокрема до Священного Синоду Єпископів Вселенської Патріярхії та призначення їм престолів. Все це супроводжувалося відповідними співами. Дуже урочистий і цікавий ритуал. Опісля всі члени Синоду вийшли і повернулися назад зі Святішим Патріярхом Вартоломеєм і всі разом продовжували молитися. Все це забрало коло шість годин. В цей день перший раз в історії в соборі св. Юрія звучала українська церковна пісня. Пізніше всі мали нагоду привітатися зі Святішим Патріярхом, зробити загальну фотографію, а Патріярх нагородив кожного пропам'ятним хрестиком.

По закінченні всього поїхали до церкви св. Покрови, помолилися, набрали цілющої води з джерельця, яке виходить всередині самої церкви. З цієї церкви до церкви св. Софії йде підземний хід, який тягнеться шість миль і був зроблений між двома церквами, щоб під час нападу турків вірні св. Софії мали куди втікати.

Цього ж дня відвідали цвинтар, поховання святіших Вселенських Патріярхів. Тут був саркофаг Патріярха Григорія, який ствердив неканонічність перенесення Київської Митрополії до Москви і надав автокефалію для Української Православної Церкви в Польщі в 1924 році. Тут був саркофаг Патріярха Атенаґорса, з яким завжди втримував зв'язок наш покійний Патріярх Мстислав, та багато інших. На могилах Митрополит Константин відправив Панахиду. Церква, в якій були поховані патріярхи, тепер відновлюється. Вечером знову багато дискусій, ділимося враженнями з подій, які відбуваються, відправ, зустрічей. Висловлюємо бажання заспівати „Отче наш" у неділю на Службі. Владика Константин поговорив з Патріярхом і той радо дав свою згоду.

12-го березня — неділя православ'я. В соборі св. Юрія Первозванного служиться торжественна Служба Божа. Собор переповнений народом. Між присутніми запрошені амбасадори та консули різних держав, посадники міст, визначні громадські і церковні діячі. Службу Божу відправляє сам Вселенський Патріярх Вартоломей зі своїми митрополитами у сослужінні всіх владик УАПЦ в діяспорі та двох священиків, о. Василя Дякова та о. Богдана Желехівського. Всі возгласи владики виголошували в українській мові. Коли ж прийшов час співати „Отче наш", ми всі підійшли до переду і заспівали „Отче наш" українською мовою. Серед нас було багатенько хористів і під дириґентурою о. Архимандрита Дам'яна вийшло зовсім гарно. Коли поверталась на свої місця бачили, що багато людей плакали. Було велике зворушення в церкві. Потім був відправлений чин православ'я, була процесія з іконами, також з участю нашого духовенства. Кульмінаційною точкою Служби Божої була промова його Святости Вселенського Патріярха Вартоломея, в якій він проголосив визнання, молитовне поєднання і прийняття під омофор Вселенської Патріярхії Української Православної Церкви в діяспорі. Митрополит Константин у своєму слові подякував патріярхові і всім митрополитам Святого і Священного Синоду Вселенської Патріярхії за прийняття нашої церкви в лоно вселенського православ'я та поросив Святішого молитов за святу Православну Церкву України. Всі наші владики були нагороджені панагіями. Цей день був присвячений Українській Православній Церкві. В проповіді, яку виголосив один з митрополитів Вселенської Патріярхії, все повторювались слова Київ і Київська Митрополія. Телевізійна станція, що приїхала з Атен, Греція, транслювала всю Службу Божу по европейських країнах. Служба тривала коло шість годин.

Після Служби Божої всі були запрошені до рези-денції Святішого Патріярха. Тут ми могли ближче пізнати Вселенського Патріярха Вартоломея І. Патріярх має 54 роки, дуже розумна, інтеліґентна людина, розмовляє досконало семи мовами, лагідний, з кожним хотів привітатися і поговорити. Ми всі старались підкреслити Патріярхові про важливість для нас стану Української Православної Церкви в Україні, її Патріярхату та визнання її вселенським православ'ям. Потім наші владики поїхали на чергову зустріч з патріярхом і Синодом, а ми поїхали до готелю. Довідуємось, що від московського патріярха були післанці, які закулісово у всякий спосіб хотіли зупинити визнання нашої церкви.

Вечеряли в ресторані, з вікна якого видно було вхід до Босфору з Чорного моря, яким скільки то разів в історії їздили наші князі, купці і славні козаки на своїх чайках. Жвава розмова, багато промов, кожен ділиться своїми думками і враженнями.

В понеділок їдемо на острів Талкі, де віками була семінарія Вселенської Патріярхії. Турецький уряд закрив її 20 років тому, але всі ліжка застелені і готові прийняти 120 студентів. Чекають на дозвіл від уряду. Семінарія розміщена на самому вершку острова. Відправили службу в церковці зі старими, чудовими іконами IX, XIV, XVI століть. Архимандрит, з походження англієць, розповідає, що початок семінарії сягає III століття, коли це був монастир, потім семінарія. Після перемоги турків в 1453 році більшість семінаристів переїхали до Києва, який, за словами промовця, став світилом православ'я. Пізніше семінарія знову була відновлена. Мають величезну неоціненну бібліотеку, яка чекає на семінаристів.

По дорозі назад зупиняємось в славному музеї церкві „Кора", де зберігаються найкращі фрески світу.

Вівторок, 14-го березня. Сьогодні ідемо до св. Софії. В Царгороді збереглося 84 православних церков, більшість з них потребують відновлення. Деякі церкви перетворені на музеї. Через велике переслідування християн, в місті залишилося тільки 2000 православних.

Під'їжджаємо до св. Софії. Це сьогодні також музей. Пригноблююче впливають чотири мінарети, які поставили турки по боках св. Софії. Заходимо до середини. Всередині церкви турки багато ікон і і фресок позакривали, але сьогодні деякі з них відкриті і вражають своєю красою. Чар і велич цієї святині тяжко описати. Недаремно наші посли від князя Володимира, які відвідали св. Софію на вершку її розквіту і слави, казали, що не знали вони, чи були на небі, чи на землі. Говорить нам провідник, що багато архітекторів світу хотіли скопіювати цю будову, але нікому дотепер цього не вдалося. Перша церква св. Софії була збудована в 345 році, руйнована кілька разів і в теперішнім вигляді збудована в 532 році.

В середу, 15-го березня, в 4-ій год. ранку, покидаємо Царгород. Багато вражень. Розуміємо, що перший крок зроблений, що частина нашої Церкви утвердила своє місце в світовому православії, але перед нами всіма велика праця. Будемо молитися, щоб Господь Бог допоміг віткам нашої Православної Церкви в Україні об'єднатися, а нам в діяспорі бути разом з ними в одній Церкві під одним Київським Патріярхом.

О. Зінкевич відвідав громаду Дітройту

Сюди у середу, 15-го лютого, на запрошення Управи Відділу Української Американської Координаційної Ради, завітав директор Видавництва „Смолоскип" ред. Осип Зінкевич. У вечірніх годинах в домівці Союзу Українок Америки, після представлення головою УАКРади Зеноном Васильковичем, попросив до слова шановного прелегента, який приїхав в Україну.

Ред. О. Зінкевич подав дійсно критичний стан в Україні. Ціллю подорожі О. Зінкевича по Америці і Канаді є роздобути фонди для допомоги студентам, головно тим, які студіюють педагогіку і які сьогодні прямо голодують. Йде мова про тих студентів, сказав прелегент, які по закінченні педагогічних студій будуть виховувати молодь на українських засадах, а ця молодь буде творити цю першісну силу-ядро, яке буде ґарантом тривалого існування української держави. Україну, сказав прелегент, мусять будувати в першу чергу свідомі українці, тоді вона буде українською, а не якоюсь всенародною державою.

Для згаданих студентів, для кожного з них, потрібно на їх прожиток тільки 120 дол. на навчальний рік. Це така мінімальна сума на так важливу справу, яка не буде обтяженням щедрих громадян Америки і Канади, і він вірить, що українці цих двох країн відгукнуться зі зрозумінням на цю преважливу справу. Таку допомогу студентам дає теж ЗУАДК і гроші на цю ціль можна надсилати до тієї заслуженої установи.

Представивши ситуацію студентів, ред. Зінкевич поділився з присутніми деяким станом інших ділянок, також болючих. Подружжя Зінкевичів уже три роки живуть в Україні і за той час мали нагоду дечому приглянутись. До неґативних справ треба зарахувати в першу чергу комуністичних, а теж і деяких правих урядових чиновників, включно з Президентом. Для прикладу:коли приходить важна справа під голосування, то деякі депутати залишають залю нарад, або й взагалі не появляються. А це рівняється тому, що вони голосували проти справи, на яку розчислив демократичний бльок. І тому через таку безвідповідальність на понад рік стримано будову нафтового терміналу біля Одеси. Дуже часто депутати, чи кандидати в депутати, не їдуть в народ, не роз'їжджають по селах і не підготовляють народ до виборів і до будови держави. Деякі кандидати в депутати зі східної України дають себе вибирати в західній Україні з певністю, що там вони будуть вибрані, замість того, щоб боротись на місцях і унапрямлювати народ в руслі української національної свідомости. Одним із неґативів є теж і те, що у державі, яка тільки стає на ноги, натворюється велике число партій, які нараховують по 5-10-20 тисяч членів. Коли навіть брати усіх разом, то це не представляє жодної поважної сили. Через те роздріблення, ті студенти, що вели голодівку кілька років тому, розпалися і тої сили сьогодні бракує.

В парі з мовними проблемами існують трагічні літературно-газетні. Минулого року україномовні газети, а теж українські, російськомовні, впали до трагічного рівня. Впали теж російські газети, одначе їх доповнюють російські газети з Москви.

Москва надсилає і масово завалює усі газетні кіоски та готелі теж і в Галичині. Наприклад, говорив ред. Зінкевич, у Львові українські газети, які видаються незначним тиражем, можна купити тільки вранці. В год. 8-ій їх уже нема, їх прямо розхапують. Одначе російську брудну порнографічну літературу і газети можна купити від світанку до пізньої ночі.

Але є в Україні і позитивні прояви. Ось в день святкування державности України 24-го серпня минулого року над Дніпром зібралось півмільйона народу. Там було чути теж українську мову, а ансамблі з репертуарами українських пісень виступали до пізньої ночі.

Повертаючись з цього відзначення пізно вночі додому подружжя Зінкевичів були свідками такого епізоду: в автобусі, в якому вони їхали, усі пасажири розмовляли по-російськи. Нараз хтось почав співати українську пісню і це дослівно підхопив цілий автобус і так українська пісня за піснею звучали аж до їхньої зупинки далеко на другому березі Дніпра. Подібна сила народу, як та що була на відзначенні річниці державности, тим разом біля Аскольдової могили на відзначенні трагічних роковин Крут, яке організував 19-річний студент. Це той студент, що ще недавно жив далеко від Києва і кожного дня мусів о годині 5-ій рано ставати, щоб на год. 8-му в університеті в Києві, де він студіює у педагогічному відділі. Повертаючись додому, де в год. о 10-ій вечора вилучують електрику, той студент мусів під коцом зі свічкою студіювати, приготовляючись на другий день до університету. На такий стан того студента Зінкевичі не могли дивитись і постарались йому притулок ближче Києва.

По закінченні надзвичайно цікавої доповіді поодинокі присутні ставили запитання, на які ред. Зінкевич давав вичерпні відповіді.

Хтось з присутніх жінок зауважив, що прелегент вживає уже слова тамтешньої мови, такі, як „дев'яносто". На щастя Зінкевича, ця жартівлива жінка вжила якесь американське слово і це дало прелегентові можливість відбити напад. На залі постала весела атмосфера.

Був теж запит, немов ствердження, що летовище „Бориспіль" мали б перебудувати бельгійська чи голляндська фірма. Цю вістку ред. Зінкевич спростував, кажучи, що летовище перебудовують польська і українська фірми за 15 міл. дол. Це летовище, за словами ред. Зінкевича, це чудокрасота і його будуть постійно розбудовувати.

З. Васильків подякував за відвідини нашої громади та за надзвичайно цікаву і змістовну доповідь, а громадянам за чисельну участь та попросив усіх угощатись солодким і кавою. Слухачі доповіді ще довго не розходились, і кожний мав нагоду поготорити особисто з прелегентом та жертвувати (деякі поважні суми) на проєкт, який на початку доповіді представив ред. О. Зінкевич.

Михайло Березовський

Ковзанярі з України в Мілвокі

Коли в лютому в Мілвокі, Вис; відбувались світові чемпіонати в ковзанярстві, туди приїхали змагуни з України — Леся Білозуб і Олег Косторомітін. Хоча вони не добились пере-мог, та репрезентували Україну гідно і завдяки їм під час змагань серед прапорів різних держав майорів і український. Українські змагуни відвідали ряд шкіл в Мілвокі і знайомили учнів з Україною. Вони теж були гостями голови 103-го Відділу УНС Петра Бурака, який зайнявся ними разом з іншими союзовцями. На фото вгорі (зліва): О. Косторомітін, П. Бурак і Л. Білозуб.